

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش مثبت نگرى بر افزایش احساس تعلق به مدرسه و روابط با دیگران در میان دانش آموزان دبیرستانهای شهرستان ساری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی علوم اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی نوری - دکترای مشاوره عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی خزر محمودآباد

عبداله ذالکانی بیشه کلائی - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره شغلی موسسه آموزش عالی خزر محمودآباد

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر تعیین اثر بخشی آموزش مثبت نگرى بر احساس تعلق به مدرسه و روابط با دیگران در دانش آموزان بود. جامعه آماری در این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر مقطع متوسطه دوم ساری بودند. در این پژوهش از روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای استفاده شده است، به این صورت که از بین ۳۹ دبیرستان و هنرستان پسرانه ساری یک دبیرستان را به تصادف انتخاب کرده ایم و از این دبیرستان نیز یک کلاس ۱۰ نفره را به عنوان گروه کنترل و یک کلاس ۱۰ نفره دیگر به عنوان گروه آزمایشی انتخاب شد. در این پژوهش گروه آزمایش به مدت نه جلسه ی ۶۰ دقیقه ای با استفاده از رویکرد مثبت نگرى با استفاده از پروتکل ساخته شده تحت آموزش قرار داده و نتایج آنرا بدست آورده و تفاوت بین دو آزمون اجرا شده (پیش آزمون و پس آزمون) را گزارش داده ایم. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه احساس تعلق به مدرسه (بری، بتی، وات، ۲۰۰۴) و مقیاس روابط با دیگران (ریف، ۱۹۸۹) بود که این ابزار از ابزارهای رایج در این زمینه می باشد که روایی و پایایی آن در تحقیقات مختلف مورد تایید قرار گرفته است. طرح پژوهش حاضر آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل می باشد و داده های پژوهش با استفاده از تجزیه و تحلیل کواریانس (ANCOVA)، تجزیه و تحلیل شدند. نتایج نشان داد تفاوت معناداری در احساس تعلق به مدرسه و روابط با دیگران دانش آموزان گروه آزمایش که آموزش مثبت اندیشی را دریافت کرده بودند نسبت به گروهی که هیچ نوع آموزشی را در این زمینه دریافت نکرده بودند (گروه کنترل)، وجود دارد ($p < 0/05$).

کلمات کلیدی:

آموزش مثبت نگرى ، احساس تعلق به مدرسه ، روابط با دیگران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529274>

